

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

est eueniens illu illu impletu est ecce meū gaudium ergo hoc
 הדרא הכיל חדותא דילוי הא ממליא 30 להו הו ולא הוא
 supra venit supernis qui è enim is minui & me crescere
 למרבא ולו למבער 31 הו ניר דמן לעל אתא לעל מן
 is loquitur terra & de est terra de terra qui de & is est oēs
 כל הו והו דמן ארעא מן ארעא הו ומן ארעא ממלל הו
 & audiuit q̄ vidit & id est oēs supra venit celo qui è
 דמן שמיא אתא לעל מן כל הו 32 ומדם דחוא ושמע
 qui recipit verò is recipit homo non & testimoniu eius testatur
 מסהר וסהרותה לא אנש מקבלו 33 הו רין דקבל
 enim is est verax quodd Deus ob signavit eius testimoniu
 סהרותה חתם דאלהא שרירא הו 34 אינא ניר
 enim fuit non loquitur Dei ipsius verba misit quem Deus
 דאלהא שדרה מלא הו דאלהא ממלל לא הוא ניר
 & omnia Filium diligit Pater Spiritu Deus donas in mensura
 בכילא יהב אלהא רוחא 35 פאטא טבח לברא וכל מן
 vita ei est in Filium qui credit is in manus eius dedit
 יהב באירוהו 36 מן דמהימן בכרמא אירת לה חיימ
 sed vitam videbit non Filio acquiescit qui non & is q̄q̄i eternu
 דלעלם וטן דלא מתטפיש לברא לא נחוא היא אלא
 super eum manebit Dei ira
 רונה דאלהא נקוא עלוהו

Hoc ergo gaudium meum impletam est.
 30 Illum oportet crescere, me autem minui.
 31 Qui de sursum venit, super omnes est. Qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur: qui de celo venit, super omnes est.
 32 Et quod vidit & audiuit, hoc testatur: & testimonium eius nemo accipit.
 33 Qui autem accepit eius testimonium, signavit quia Deus verax est.
 34 Quem enim misit Deus, verba Dei loquitur. Non enim ad mensuram dat Deus Spiritum.
 35 Pater diligit Filium: & omnia dedit in manu eius.
 36 Qui credit in Filium, habet vitam æternam: qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.

CAP. IIII.

קפלאון ד

feceret multos quod discipulos Pharisai q̄ audissent Iesus autē cognouit
 ירע רין ישוע דשמעו פרישא דתלמידא סניאא עבר
 baptizans Iesus ipse esset non cum Ioānes quā magis & baptizaret
 ומעמד יתיר מן יוחנן 2 כד לא הוא הו ישוע מעמד
 rursum & venit Iudæam & reliquit discipuli eius sed esset
 הוא אלא תלמידוהו 3 ושבקה ליהוד ואתא לה תוב
 in Galilæam
 לגלילא

1 Ut ergo cognouit Iesus, quia audierunt Pharisai, quodd Iesus plures discipulos facit, & baptizat, quā Ioannes.
 2 Quaquam Iesus non baptizaret, sed discipuli eius:
 3 Reliquit Iudæam, & abiit iterum in Galilæam.

Pentecostes genuflexionis dici nocte

דלליא דיום בורכמא דפנטקוסטי

Samaritanorum domum q̄ transfret vt veniens autē ei erat opus
 מעברא הות לה רין דנאתא נעבר על בית שמריא 4

4 Oportebat autem eum transire per mediam Samariā.

אֲנִי הֵאֱרָא וְיָמִין יְמִינֵי הָאֲנִי. 30 ἐπεὶ οὖν εἶδον τὸ πνεῦμα ἔρχομαι καὶ βαπτίζω ἢ ἱεροῦσαλὴμ. 31 ὁ ἀκούων ἐξ ἁπλῶν ὀφθαλμῶν οὐ δύναται εἶδέναι τὸ πνεῦμα ἔρχομαι καὶ βαπτίζω ἢ ἱεροῦσαλὴμ. 32 ὁ ἀκούων οὐ δύναται εἶδέναι τὸ πνεῦμα ἔρχομαι καὶ βαπτίζω ἢ ἱεροῦσαλὴμ. 33 ὁ ἀκούων οὐ δύναται εἶδέναι τὸ πνεῦμα ἔρχομαι καὶ βαπτίζω ἢ ἱεροῦσαλὴμ. 34 ὁ ἀκούων οὐ δύναται εἶδέναι τὸ πνεῦμα ἔρχομαι καὶ βαπτίζω ἢ ἱεροῦσαλὴμ. 35 ὁ ἀκούων οὐ δύναται εἶδέναι τὸ πνεῦμα ἔρχομαι καὶ βαπτίζω ἢ ἱεροῦσαλὴμ. 36 ὁ ἀκούων οὐ δύναται εἶδέναι τὸ πνεῦμα ἔρχομαι καὶ βαπτίζω ἢ ἱεροῦσαλὴμ.

Καθ. δ.

1 Ὡς οὖν εἶδον τὸ πνεῦμα ἔρχομαι καὶ βαπτίζω ἢ ἱεροῦσαλὴμ. 2 ἀκούων οὐ δύναται εἶδέναι τὸ πνεῦμα ἔρχομαι καὶ βαπτίζω ἢ ἱεροῦσαλὴμ. 3 ἀκούων οὐ δύναται εἶδέναι τὸ πνεῦμα ἔρχομαι καὶ βαπτίζω ἢ ἱεροῦσαλὴμ. 4 ὁ ἀκούων οὐ δύναται εἶδέναι τὸ πνεῦμα ἔρχομαι καὶ βαπτίζω ἢ ἱεροῦσαλὴμ.

5. Venit ergo in ciuitatem Samarie, quæ dicitur Sichar, iuxta prædium, quod dedit Iacob Ioseph filio suo.

6. Erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem. Hora autem erat quasi sexta.

7. Venit mulier de Samaria haurire aquam: Dicit ei Iesus, Da mihi bibere.

8. Discipuli enim eius abierant in ciuitatem vt cibos emerent.

9. Dicit ergo ei mulier illa Samaritana, Quomodo tu, Iudæus cum sis, bibere à me possis, quæ sum mulier Samaritana? non enim cointuentur Iudæi Samaritanis.

10. Respondit Iesus, & dixit ei, Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, Da mihi bibere: tu forsitam perisses ab eo, & dedisset tibi aquam viuam.

11. Dicit ei mulier, Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est: vnde ergo habes aquam viuam?

12. Nunquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius.

13. Respondit Iesus, & dixit ei, Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum.

14. Qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet in æternum:

tumulū iuxta Sichar quæ vocatur Samaritanorum in urbem & fons ibi & erat filio suo Ioseph Iacob fuerat quæ donum dedit Iacob Ioseph filio suo Iacob fuit aquarum fons labore ex erat fatigatus Iesus autē ipse Iacob aquarum fons hora sexta & erat fontem ad erat & sedens supra fontem

7. Venit mulier de Samaria haurire aquam: Dicit ei Iesus, Da mihi bibere.

8. Discipuli enim eius abierant in ciuitatem vt cibos emerent.

9. Dicit ergo ei mulier illa Samaritana, Quomodo tu, Iudæus cum sis, bibere à me possis, quæ sum mulier Samaritana? non enim cointuentur Iudæi Samaritanis.

10. Respondit Iesus, & dixit ei, Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, Da mihi bibere: tu forsitam perisses ab eo, & dedisset tibi aquam viuam.

11. Dicit ei mulier, Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est: vnde ergo habes aquam viuam?

12. Nunquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius.

13. Respondit Iesus, & dixit ei, Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum.

14. Qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet in æternum:

5. Ἰησοῦς οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἧς τὸ ὄνομα Σιχαρ, πλησίον τῷ ὄρει τῷ Ἰακώβ ὅ ἐστιν ὁ πηγάς ὃν ἔδωκεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγάς τῆς Ἰακώβ, ὃ οὖν Ἰησοῦς ἐκινησάμενος ἐκ τῆς ἑρριπείας, ἐκεῖ ἕζετο ὡς τῆς ὄρας τῆς ἡμέρας ὡς ἐκείνη.

7. Ἰησοῦς γὰρ κούνησεν τῆς Σαμαρείας ἀποκλιθεὶς ὑδωρ. λέγει αὐτῷ ἡ ἡμετέρα, ὅς ἐστις μου πόσις.

8. μαθὼν γὰρ αὐτὸ ἀπεκλιθεὶς εἰς τὴν πόλιν, ἦν ἡ πηγάς ἧς ἔδωκεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

9. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ κούνη ἡ Σαμαρείτις, πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὄντις πῶς ἐμοῦ πιεῖς ἀπὸ τῆς ἀπείρου ὕδατος Σαμαρείτιδος; ὃς ἐστὶς σου Ἰουδαῖος Σαμαρείτιδος.

10. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τῆς δωρεῆς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς, ὃς ἐμοῦ πόσις, καὶ ἐδωκεν σοὶ τὴν ὕδατος πηγάς.

11. λέγει αὐτῷ ἡ κούνη, καὶ εἶπεν, ὅτι ἐμοῦ πόσις, καὶ ἐδωκεν σοὶ τὴν ὕδατος πηγάς.

12. μὴ σὺ μωροῦς εἶ τὸ πᾶν; ἡμετέρα Ἰακώβ, ὃς ἐδωκεν ἡμῖν τὴν πηγάς ἀπὸ τῆς ὄρας τῆς ἡμέρας ὡς ἐκείνη.

13. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι πᾶν ὃ ἐπιθυμῶν εἰς τὴν ὕδατος πηγάς, ὃς ἐστὶς μου πόσις.

14. ὃς ἐπιθυμῶν εἰς τὴν ὕδατος πηγάς, ὃς ἐστὶς μου πόσις, καὶ ἐδωκεν σοὶ τὴν ὕδατος πηγάς.

aquarum fons in eo sicut ei ego quas dabo illę aquę sed
 אלא מים הנזן דיהב אנא לה נהוון בה מעינא דמיא
 da Daē mi illa mulier ei dixit aternam in vitā que scaturiūt
 דנבעין להיא דלעלם: 15 אמרא לה אנתתא הי מרי הב
 vrbauriam veniens neque scitiam rursus ne aquis istis ex mibi
 לי מן הלין מים דלא תוב אצהא ולא הוית אתיא דליא
 hoc & veni maritū tuū voca abi Iesus ei dixit hoc loco ex
 מן הרקא: 16 אמר לה ישוע ולי קרי לבעלכי ותי להרכא:
 dixisti bene Iesus ei dixit maritus mibi non est ei dixit
 אמרא לה לית לי בעלא אמר לה ישוע שפיר אמרת:
 qui est & iste tibi fuerunt mariti enim quinque maritus mibi non est
 דאית לי בעלא: 18 חמשא ניר בעליון הוו לכי והנא דאית
 dixit dixisti verum hoc maritus tuus est non nunc tibi
 לכי השא לא הוא בעלכי הדא שריתתא אמרת: 19 אמרא
 patres nostri es tu quodd ppheta ego video Daē mi mulier illa ei
 לה הי אנתתא מרי הווא אנא דנביא אנת: 20 אבהון
 est quod in Ierusalem estis dicētes & vos adorauerūt mōte in hoc
 בהנא טורא סגרו ואנתון אמרון אנתון דכאורשלים הו
 mulier Iesus ei dixit ad adorandū est qui cōueniēs locus
 אתר דולא הוא למסנד: 21 אמר לה ישוע אנתתא
 non etiā monte in hoc quā nec hora quia venit cre Ie mibi
 הימני דאתיא שעתא דלא בהנא טורא אף לא
 id estis adorātes vos Patrē adorabitis in Ierusalem
 כאורשלים תסגרון לאנא: 22 אנתון סגרון אנתון למדם
 ex quia vitę quod scimus id adoramus autē nos estis scientes q non
 דלא ידעין אנתון הנן דין סגדינן למא דנרעין דחיא מן
 quando est & nunc hora venit sed sunt Iudæis
 יהודיא אנון: 23 אלא אתיא שעתא והשא איתיה אמתי
 Pater etiam & veritate in Spiritu Patrem adorabunt veri adoratores
 דסגורא שגורא נסגרון לאנא ברוהא ובשררא אף אנא
 Deus enim est Spiritus requirit adoratores qui sunt tales enim
 ניר דאיך הלין הו סגורא בעא: 24 רוהא הו ניר אלהא
 vr adorant oportet & veritate in Spiritu eum qui adorant & ij
 ואילין דסגדין לה ברוהא ובשררא ולא דנסגרון:

sed aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquę salientis in vitam æternam.
 15 Dicit ad eam mulier, Domine, da mihi hanc aquam, vt non sitiam, neque veniam huc haurire.
 16 Dicit ei Iesus, Vade, voca virum tuum, & veni huc.
 17 Respondit mulier, & dixit, Non habeo virum. Dicit ei Iesus, Bene dixisti, Quia non habeo virum.
 18 Quinque enim viros habuisti, & nunc quem habes, non est tuus vir. hoc verē dixisti.
 19 Dicit ei mulier, Domine, video quia Propheta es tu.
 20 Patres nostri in monte hoc adorauerunt, & vos dicitis, quia Ierosolymis est locus vbi adorare oportet.
 21 Dicit ei Iesus, Mulier crede mihi, quia veniet hora quādo neque in monte hoc, neque in Ierosolymis adorabitis Patrem.
 22 Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudæis est.
 23 Sed venit hora & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in Spiritu & veritate. Nam & Pater tales querit, qui adorent eum.
 24 Spiritus est Deus: & eos qui adorant eū, in Spiritu & veritate oportet adorare.

διὴ καὶ ὁ ὕδαρ ὃ δίδωμι αὐτῆς, ἡ ἑαυτῆς ἐν ἐμοὶ ὕδαρς ἀγόμενός ἐστις ἐν ζωῆς αἰώνιοι. 15 λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ καὶ ἡ λέγει, δός μοι τὸ ὕδαρ, ἵνα μὴ ἐξίσθω, μὲν δὲ ἔρχομαι ἐκδεσθε διώκων. 16 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, ὕπαγε, φωνήσθητι τῷ ἀνδρὶ σου, καὶ ἐλθέ ἐκδεσθε. 17 ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν, ἡ ἐγὼ ἀνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγεις εἰπάς, ὅτι ἀνδρα ἢ ἐγώ; 18 εἶπεν, ἀνδρα ἢ ἐγώ; καὶ τὸ ὕδαρ ὃ ἐγώ, ἢ ἐγὼ ἢ ὁ ἀνδρα; 19 λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ καὶ ἡ λέγει, ἴστω ὅτι ἀποστόλιος εἶ σύ. 20 οἱ πατέρες ἡμεῖς ἢ ἐγὼ ὅτι ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ προσκυνοῦμεν, καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐστὶν ὁ πατήρ, ὅπου οὐ προσκυνοῦμεν. 21 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, γυναι, πιστεύσω μοι, ὅτι ἐρχεται ὥρα ὅτι ἔτι ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ οὐ προσκυνοῦμεν. 22 ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ ἐκ ἐπίστασις ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ ἐκ ἐπίστασις, ὅτι ἡ ἀλήθεια ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐστίν. 23 ἀλλ' ἐρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτι οἱ ἀληθῖνοι προσκυνῶντες προσκυνοῦν τὸν πατέρα ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. 24 τὸ πνεῦμα ἐστὶν θεός, καὶ οἱ ἀληθῖνοι προσκυνῶντες αὐτὸν ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δὲ προσκυνοῦν.

25 Dicit ei mulier, Scio quia Messias venit, qui dicitur Christus. Cum ergo venerit illi, nobis annuntiabit omnia.

26 Dicit ei Iesus, Ego sum qui loquor tecum.

27 Et continuo venerunt discipuli eius: & mirabantur quia cum muliere loquebatur: nemo tamen dixit, Quid queris, aut quid loqueris cum ea?

28 Reliquit ergo hydriam suam mulier: & abiit in civitatem, & dicit illis hominibus: Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia quecumque feci. nunquid ipse est Christus?

30 Exierunt ergo de civitate, & veniebant ad eum.

31 Interea rogabat eum discipuli dicentes, Rabbi, madauca.

32 Ille autem dixit eis, Ego cibum habeo madaucare quem vos nescitis.

33 Dicebant ergo discipuli ad invicem, Nunquid aliquis attulit ei manducare?

34 Dicit eis Iesus, Meus cibus est ut faciam voluntatem eius qui misit me, ut perficiam opus eius.

35 Nonne vos dicitis, quod adhuc quatuor menses sunt, & messis venit? Ecce, dico vobis, levate oculos vestros, & videte regiones, quia albe sunt iam ad messem.

36 Et qui metit mercedem accipit, & congregat fructum in vitam eternam: ut & qui seminat, simul gaudeat & qui metit.

& cum veniret quia Messias ego scio illa mulier ei dicit
 אמר לה אתה אתה היא ידעא אנה דמשיחא אתא ומא
 sum ego Iesus ei dixit omnia nos docebit ille
 אמר לה ישוע אנה אמר
 discipuli eius venerunt loqueretur & dicit tecum sum
 וכו' ממלך אתו תלמידו
 dixit homo autē non loqueretur muliere quia cum erat & mirabantur
 דמשיחא הווי דעם אתה ממלך לא דין אנש אמר
 & reliquit cum ea tu loqueris quid aut tu queris
 ושבקת את או ממלך את עמה: ושבת
 videte venite & dixit in urbem & abiit mulier
 היתה אתתא ואולת למדינתא ואמרה: הוהו
 Messias ipse est nunquid feci quicquid mihi qui dicit
 דאמר לי כל מרם דעבדת למא הווי משיחא
 & inter ad eum erāt & venientes vrbe ex homines & mirabantur
 ונקו אנשא מן מדינתא ואתין הווי לותה: ובנת
 comede Mag.no. ei & dicentes discipuli eius ab eo erat estigat
 וכו' הווי מנה תלמידו ואתין לה רבן לעם
 cum quem comedā cibus mihi est eis dixit venite
 דין אמר להוין אית לי מאכולתא דאכול אידא
 num inter se discipuli dicunt vobis scietes non quod
 ואתין ידעין אתתון: אמרין תלמידו בנתהוין למא
 cibus Iesus illis dixit ad edendum aliquid ei amitte
 ואתה למרס למאכולת: אמר להוין ישוע מאכולתו
 & perficiam qui misit me eius voluntatem ut faciam eum
 venit menses quatuor post dicitis vos nonne
 וכה: לא אתתון אמרין דבתר ארבעא ירחין אתא
 terras & spectate oculos vest. ut attollatis vobis dico ecce
 ואתה אמר אנא לכין דארימו עיניכון והווי ארעתא
 mercedē qui metit & is modō ad ad messem & pinguis quod
 וכו' וכו' להעדנה מן כדו: ואינא דהעד אנרא
 pariter & mesor & fator eternam in vita fructus & colligat
 וכו' פארא להיא דלעלם ורוועא והעורא אכדרא

25 λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ, οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός. ὅταν ἔλθῃ ἡ καίριος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοί. 27 καὶ ὅτι οὕτως ἠλάστον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐπιμαρτυροῦντες ἐλάλησάν τινος ἀκούειν αὐτοῦ, ὡς ζῆτοῦσι, ἢ ὡς λαλοῦσι μετ' αὐτῆς. 28 ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν τὴν ὕδατος, καὶ ἀπέβη εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀδελφοῖς, 29 δεῦτε, ἴδετε ἀγροῦντας ὅς ἐστιν ἡμεῖς, καὶ ἴδετε τὴν πόλιν, καὶ ἴδετε τὴν ἀγροῦντα ὅς ἐστιν ἡμεῖς. 30 ἴδετε τὴν πόλιν, καὶ ἴδετε τὴν ἀγροῦντα ὅς ἐστιν ἡμεῖς. 31 ὁ δὲ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς, 32 οἶδα ὅτι ἐπιμαρτυροῦντες ἐλάλησάν τινος ἀκούειν αὐτοῦ, ὡς ζῆτοῦσι, ἢ ὡς λαλοῦσι μετ' αὐτῆς. 33 ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ἄλλο ὅτι ἐλάλησάν τινος ἀκούειν αὐτοῦ, ὡς ζῆτοῦσι, ἢ ὡς λαλοῦσι μετ' αὐτῆς. 34 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοί, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο ὅτι ἐλάλησάν τινος ἀκούειν αὐτοῦ, ὡς ζῆτοῦσι, ἢ ὡς λαλοῦσι μετ' αὐτῆς. 35 ὁ δὲ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς, 36 καὶ ἴδετε τὴν πόλιν, καὶ ἴδετε τὴν ἀγροῦντα ὅς ἐστιν ἡμεῖς, καὶ ἴδετε τὴν πόλιν, καὶ ἴδετε τὴν ἀγροῦντα ὅς ἐστιν ἡμεῖς.

feminator est quia alii³⁷ veritatis sermo est enim in hoc
 זרע בהרבה ניר איתיה מלתא דשררא דאחרון הו זרע
 quod non id ad metendum mihi vos ego messor & alius
 ואחרון הער: ³⁸ אנה שדרתכון למחצד מדם דלא הוא
 in introitis & vos laboraverunt eni alij laborastis vos
 אנתון לאיתון אחרנא ניר לאיו ואנתון עלתון על
 in eū crediderūt multi verò vrbe illa ex illorum laborem
 עמלהון רהנון: ³⁹ מן הי מדינתא דין גניא הימנו בה
 mihi quia dixit fuerat quæ testata illi³⁹ mulieris sermonem ppter Samaritani
 שמריא מטל מלתא דאנתתא הי דמסהרא הות דאמר לי
 petierūt Samaritani illi ad eum venisset & eum feci quicquid
 כל מדם דעבדת: ⁴⁰ וכד אתו לותה הנון שמריא בעו
 & multi dice duos apud ipsos & fuit apud ipsos vt esset ab eo
 מנה דנהוא לותהון והוא לותהון תרין יומין: ⁴¹ וסניא
 illi mulieri erat & dicēs sermonē ipsius ppter in eū crediderūt
 הימנו בה מטל מלתא: ⁴² ואמרין הו ל אנתתא הי
 audiuimus eni nos in eum credimus in sermone tuo est non qd deinceps
 דמכיל לא הוא כמלתחי מהימנין בה חנון ניר שמען
 mundi seruator Messias verè est quod ille & scim⁹
 וידען דהנא איתוהי שריאית משיחא מהינה דעלמא:
 ieiunij quintæ hebdomadis in sabbotho tertiz vespere
 דרמשא דתלתא בשבא דשבתא דרמשא דעובא
 in Galilzæam & abiit inde ab Iesus exiit dies duos & post
 ובתר תרין יומין נפק ישוע מן תמן ואול לגלילא:
 honoratur non in ciuitate sua qd ppheta testatus fuerat Iesus eni ipse
 הו ניר ישוע סהר דנביא במדינתה לא מתיקר:
 signa qui viderant Galilzæi receperunt eum in Galilzâ venisset autè eum
 רב דין אתא לגלילא קבלוהי גליליא דחו אנתא
 ipsi etiâ enim venerant in festo in Ierusalem quæ fecerat oia
 כל דעבר באורשלים בעדערא אתו הו ניר ואף הנון
 Galilzæ in Cana Iesus rursum autè venit ad festum
 לעדערא: ⁴⁶ אתא דין תוב ישוע לקטנא דגלילא
 in Capharnaum & erat vinum aquam fecerat vbi
 איכא דעבר מינא חמרא ואת הוה בכפרנחום
 erat ægrotus cuius filius vnus regis seruus
 עבר מלכא חר דכרה כריה הוה:

37 In hoc enim est verbum
 verum: quia alius est qui se-
 roinat, & alius est qui metit.
 38 Ego mihi vos metere
 quod vos non laborastis, alij
 laborauerunt, & vos in la-
 bores eorum introistis.
 39 Ex ciuitate autem illa
 multi crediderunt in eum Sa-
 maritanorum, propter verbū
 mulieris testimonium perhi-
 bentis, Quia dixit mihi om-
 nia quæcunque feci.
 40 Cū venissent ergo ad
 illum Samaritani, rogauerūt
 eum vt ibi maneret. Et man-
 sit ibi duos dies:
 41 Et multo plures cre-
 diderunt in eum propter ser-
 monem eius.
 42 Et mulieri dicebant,
 Quia iā non propter tuā lo-
 quela credimus: ipsi enim
 audiuimus, & scimus quia
 hic est verè Saluator mundi.
 43 Post duos autem dies
 exiit inde: & abiit in Gali-
 lzæam.
 44 Ipse enim Iesus testi-
 monium perhibuit, quia pro-
 pheta in sua patria honorem
 non habet.
 45 Cū ergo venisset in
 Galilzæam, excepit eum
 Galilzæi, cū omnia vidissent
 quæ facerat Ierofolymis in
 die festo: & ipsi enim vene-
 rant ad Diem festum.
 46 Venit ergo iterum in
 Cana Galilzæ, vbi fecit aquā
 vinum. Et erat quidā Regu-
 lus cuius filius infirmabatur
 Caphar-naum.

37 ἐν τούτῳ ἐστὶν ὁ λόγος ὅτι ἐπὶ τῶν ἁγίων ὁ ἀπίστων, καὶ διῆς ὁ θεὸς ἐστὶν. 38 ἐγὼ ἀπὸ τῆς ὑμῶν
 θελῶ ἐν ἡμῶν κακοπραξίαις, καὶ ἡμῶν ἐν τῶν καπο ἀποστολῶν εἰσεληλυθῆτε. 39 ὅτι ὅτι
 ἀλλοίως ἐλάτεις πολλοὶ δόξιστος εἰς αὐτὸν ἐπὶ Σαμάρειταις, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρήσας, ὅτι εἶπεν μοι πε-
 ρα ὅσα ἐποίησα. 40 ὡς οὖν ἦλθεν ἔπειτα αὐτὸν οἱ Σαμάρειταις, ἠρώτων αὐτὸν μᾶλλον παρ' αὐτοῦ, καὶ ἔμενον
 ἐκεῖ δύο ἡμέρας. 41 καὶ πολλοὶ πλείους δόξιστος εἰς αὐτὸν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ. 42 τῆς γυναικὸς ἤε-
 ρον, ὅτι ἔφη εἶπεν πάλαι ποτε οὐδὲν αὐτὸν εἶπε ἀκακάμην, καὶ οἱ δὲ ἀμὲν ὅτι ὁ θεὸς ἔφη ἡμῶν ὁ ὁσθηρ τῶν κα-
 ποῦ ὁ Χριστός. 43 μὲν δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 44 αὐτὸς
 τὸν ὁ Ἰησοῦς ἐμῶν ἔπειτα, ὅτι ἀποφθίγγος ὅτι τὸ ἰδίον πατεῖ δι' ἡμῶν ἡμῶν. 45 ὅτι οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλι-
 λαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντες ἑωρακότις, ἃ ἔποίησεν ἐν Ἰερουσαλὺς ὅτι τῆς ἑορτῆς καὶ αὐτὸν εἶπε ἡλθεν εἰς
 τὴν ἑορτήν. 46 ἦλθεν οὖν ὁ παλινοσὶς εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἔπεισεν τὸ υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἦν ἡ
 βασιλικὸς, ὁ ὄψος ἡδονῆς ὁ Καφάρναμ.

R

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

47 Hic cum audisset quia Iesus adveniret à Iudæa in Galileã, abiit ad eum, & rogabat eum vt descenderet, & sanaret filium eius: incipiebat enim mori.
 48 Dixit ergo Iesus ad eum, Nisi signa & prodigia videritis, non creditis.
 49 Dicit ad eum Regulus, Domine, descende prius quam moriatur filius meus.
 50 Dicit ei Iesus, Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermoni quem dixit ei Iesus, & ibat.
 51 Iam autem eo descendente, serui occurrerunt ei: & nuntiauerunt dicentes, quia filius eius viveret.
 52 Interrogabat ergo horã ab eis in qua melius habuerit. Et dixerunt ei, Quia heri hora septima reliquit eum febris.
 53 Cognovit ergo pater, quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus, Filius tuus vivit, & credidit ipse & domus eius tota.
 54 Hoc iterum secundum signum fecit Iesus, cum venisset à Iudæa in Galilezam.

CAP. V.

1 Post hæc erat Dies festus Iudzorum, & ascendit Iesus Ierosolyman.
 2 Est autem Ierosolymsis super Probatice, piscina quæ cognominatur Hebraicè Bethsaïda, quinque porticus habens.

& iuit in Galileã Iudæa ex Iesus fuerat q̄ veniẽs audiuit hæc
 וְאָמַר שָׁמַע דָּאֵתָא הוּא יֵשׁוּעַ מִן יְהוּדָא לְגַלִּילָא וְאָוּל
 appinquis filiũ suum & sanaret vt descenderet ab eo erat & petens ad
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 & miracula signa si Iesus ei dixit ad moriẽdũ eum
 וְאָמַר לְמַטָּת: 48 אָמַר לֵה יֵשׁוּעַ אַן אֲתוּתָא וְתַדְמַרְתָּא
 Dñe mi regis seruus ille ei dixit ereditis non videritis
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 fili tu' atq' Iesus ei dixit puer est mortu' non doct' dicit
 וְאָמַר לֵה יֵשׁוּעַ אַן אֲתוּתָא וְתַדְמַרְתָּא
 & abiit Iesus ei quẽ dixit sermoni vir ille & credidit
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 & dixerũt & nũtiarũt ei serui ipsius occurrũt ei esse descẽdẽs autẽ eum
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 sanatus esset tempore quonam eos & interrogauit viuit filius
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 febris reliquit eum hora septima heri ei dixit
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 cognovit pater quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 in Galilezam Iudæa à venisset eum Iesus
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב

קפלאון ה
 ieiunij tertiz in sabbatho vnius maturinis
 דַּעֲרַמָּא דְהוּדָא בְּשַׁבְּתָא דְתַלְתִּיא דַּעֲרַמָּא
 Iesus & ascendit Iudzorum festum erat hæc pas
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 locus in Ierusalem illic autem erat in Ierusalem
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 Bethsaïda Hebraicè qui vocatur ablutionis
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב
 porticus quinque in eo & erat
 וְהוּא וּבִעַר הוּא מִנָּה דְנַחְתָּ וְנִאֲמָא לְבַרְרָא קְרִיב

47 εὐὲ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπηλθὺ παρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτη αὐτὸν
 καταβῆναι, καὶ ἰασθῆναι τὸν υἱὸν ἡμελλε ἴδω δόποθι ἴσκει. 48 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς παρὸς αὐτὸν, ἰὰν μὴ ἴδῃ
 καὶ τέρατα ἰδῇ, ὃ μὴ πιστεύσει. 49 λέγει παρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός, καὶ εἰ, καὶ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς
 παιδίον μου. 50 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, παρὸς ὃ ἦος ἔσθι, καὶ ὀπίσσω σὺν ὁ ἀδελφῶν σου τῶν ἀδελφῶν
 Ἰησοῦς, καὶ ἐπαρβύετο. 51 ἠδὲν δὲ αὐτῷ καταβῆναι, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπέκρουσαν αὐτὸν, καὶ ἀπέβη
 ἄνω, ὅτι ὁ παῖς ἔσθι. 52 εἶπεν οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν ὥραν ἐπὶ ἡμελλε ἴδω καὶ ἐπίσσω αὐτῷ, ἰὰν
 ὥρας εἴδωμεν ἀπὸ αὐτοῦ ὁ παρὸς. 53 εἶπεν οὖν ὁ πατήρ, ὅτι ἐξέλιπε τὴν ὥραν, ἐπὶ ἡ ἔπεν αὐτῷ ὁ
 ἦος ἔσθι, καὶ ὀπίσσω σὺν αὐτοῖς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλα. 54 τῷ τῶν δούλων σημεῖον ἵσταντο ὁ
 ἦσαν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Κεφ. ε.
 1 Μετὰ τῶν τῶν ἑορτῶν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἰερουσόλυμα. 2 ἔστι δὲ ἐκεῖ ἡ
 ἑορτὴ τῆς ἀπαρχῆς, Κολυμβήθρα ἢ ὀμβλιζήθρα ἢ Ἐβραϊκῶς Βηθσαδὰ, πέντε πύλαι ἔχουσα.

